

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

221. An Episcopi, Archiepiscopi, Patriarchæ, &c. eligi nequeant, sed
debeant postulari ad aliam Ecclesiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Sectio II. Caput I.

eo, in quo sunt æquiparata. Laym. Pirh. loc. cit. cito-
tes gl. inc. si postquam de elect. in c. v. provisone. Na-
var. in c. pena. num. 12. & 14. dif. 1. de penit. Neque
in contrarium facit, quod tametsi sponsalia & ma-
trimonium tendant ad eundem finem, ideoque
prohibito vel irrito matrimonio inter certas perso-
nas sint quoque hoc ipso prohibita vel irrita sponsa-
lia; non tamen poena statuta contrahentibus ma-
trimonium prohibitum extendarunt ad contrahen-
tes sponsalia prohibita; nam electio & postulatio
in jure æquiparantur, etiam quodam poenas, idque
jure expressum est, non item matrimonium &
sponsalia. Pirh. loc. cit.

2. Però hæc poena privationis seu suspensi-
onis pro una vice à jure eligendi & postulandi prob-
abilius quoque locum habet in eligentibus (idem
est de postulantibus) indignum ad prælatures & di-
gnitates Episcopatu inferiorum. Laym. in c. cum in
cunctis. de elect. num. 3. citans gl. in c. dudum. de elect.
v. in Ordinibus. & Abb. ibid. nu. 11. contra Jo. And.
additum Laym. nu. 4. id falso certum esse, quod,
si Capitulum, v.g. Collegiatæ facultatis aut regula-
ris Ecclesiæ indignum eligit prælatum, Episco-
pus pro ea vice privare posse Electores, & ipsem ex
jure devolutionis facere provisionem, ut constare
ait, ex cit. c. dudum. & c. quanquam. de elect. Ratio-
nem quoque addit Laym. quia nimur spectatà
rei naturâ omnibus Electoribus (idem est de postu-
latoribus) persona indigna ad Prælaturam con-
gruit, & debita sit ista poena; tum, ut in eo punian-
tur, in quo deliquerunt; tum quia, falso pro ea
vice ob præsentem affectionem, & animorum di-
spositionem non satis dispositi censentur ad bonam
& Ecclesiæ utilem electionem faciendam.

3. Respondeo secundò: illos insuper suspensos
esse à beneficis, que in ea Ecclesiæ, pro qua, seu in
qua sit postulatio, per triennium, Extrav. unic. h.t.
inter commun. Laym. in preamb. ad h.t. coroll. 2. & in
c. cum in cunctis, de elect. §. Clerici sanc. n. 1. ubi etiā
num. 2. subiungit, hanc poenam suspensioris à bene-
ficiis incurri solùm ab iis, qui indignum eligunt
(vel postulant) ad Ecclesiæ Cathedram; non
verò ab iis, qui indignum eligunt, non ad Cathe-
dram, sed inferiorem Ecclesiæ seu prælaturam,
juxta c. si compromissarius. de elect. in 6.

4. Proceditque utraque hæc poena seu respon-
sio, & quidem à potiore, etiam in iis, quibus potes-
tas eligendi vel postulandi ex privilegio concessa
fuit, vel etiam amissa (v.g. ob electionem vel postu-
lationem factam de indigno) restituta, si postulent,
veleligant denudum indignum; cum qui concessio sibi
privilegio abutitur, mereatur illud amittere, il-
lōque privari, vel omnino, vel ex parte, juxta cap.
ubi. 7. d. 74. & c. cum illorum. de sent. Excomm. Et
privilegium, per quod restitutur, seu recuperatur
jus commune amissum, non plus tribuat, quā am-
missum sit, adeoque, si iis, quibus de jure communi
competit eligere & postulare, dictam poenam in-
currant, dum indignum postulant, multò magis
dum id faciunt illi, quibus illa facultas ex privile-
gio concessa, vel restituta. Pirh. num. 28. Laym. in
c. 2. h. t. n. 1. cum Abb. ibid. num. 2. in quo c. 2. mani-
festum hujus rei est exemplum. Et licet alias regu-
lariter abutens privilegio sibi concessio non ipso fa-
cto eodem privatus existat, sed per sententiam eo
privari possit, ac debeat Argumento citati cap. ubi.
& ut cum communi tradit Suar. 1. 8. de leg. c. 36. n. 8.
id tamen speciale privilegio, per quod acquisita,
vel recuperata facultas alias jure communi con-

cessa, ut ipsius abusus ex jure communi ipso facto
annexa sit privatio illius. Pirh. Laym. ll. cit.

Questio 220. An, dum Capitularium ali-
qui ob dictam causam ipso facto privati sunt
potestate eligendi & postulandi, tota hec po-
testas ad alios, qui indigni tali postulationi
non consenserunt, sed expresse contradixe-
runt, si enim tacuerunt, & non contradixe-
runt, sicut debuerunt, & potuerunt,
non habent pro innocentibus. Abb. in c. 2.
h. t. licet numero sint pauciores, devolvatur?

R Espondeo affirmativè. cit. c. 2. haberet etiam
in c. bone. & c. cum Vintoniensis. de elect. quod
exclusis delinquentibus potestas tota residet in aliis,
qui non peccaverunt. Pirh. loc. cit. num. 29.
Verumque id etiam est, etiam si tantum unus es Ca-
pitularius innoxens supererit, aliis omnibus priva-
tis, ut si solùm prælatum eligere vel postulare pos-
sit. Gl. communiter recepta in cit. c. 2. v. pauciores,
apud Pirh. loc. cit. jus namque & nomen Universi-
tatis stat, & conservatur etiam in uno. I. sicut, ff.
quod cujusque universit. nomine &c. Et licet unus non
faciat Capitulum, jura tamen Capituli in uno solo
residere & remanere possunt. Gl. inc. 1. de elect. v.
duo. Abb. in c. gratum. h. t. cum communis, potest
que unus solus, in quo hoc modo habuerit solum
virtute manet Collegium, exercere actus compe-
tentes Collegio, ut sit eligere, postulare prælatum;
non tamen scilicet eligere vel postulare; quia hoc
ipso ob virtutem ambitionis censetur indignus.
Abb. Pirh. loc. cit. his non obstante I. si grege. ff. de
legat. ubi dicitur gregem definire, uno tantum
animali ex grege remanente, nam in talium universi-
tate pecorum non dantur jura vel bona, nec adest
in ea subjectum rationale, in quo conservetur jus
universitatis talis. Quod verò alias ob delictum
majoris partis alicuius communis rotæ com-
munitatis, adeoque & ipsi innoxentes puniri possint
ac soleant; id solùm verum est, si crimen atrox à
majore parte Collegii collegialiter conveniente ad
deliberandum & decernendum de criminis com-
missum, poenâque statuta criminis est talis, ut in singu-
los cadere nequeat, v. g. extincio Collegii;
vel etiam, licet poena sit talis, ut in singulos ca-
dere possit, v. g. spoliatio bonorum; commu-
nitas tamen delinquens tam sit magna, ut agere
discerni possint innocentes à nocentibus; si
jam innocentes sunt veluti pars nocentium mora-
liter inseparabilis ab aliis. Pirh. num. 30. Argumen-
to c. gratum. h. t. Vide de his plura cap. seq. ubi de eli-
gentibus indignum. Nunc in specie aliquibus,
de quibus dubium esse poterat, num patiantur tal-
lem defecsum, ob quem eligi nequeant, sed necesse
habeant postulari. De aliis verò impedimentis
tam impudentibus electionem, quam postulatio-
nem, vide parem 1. ubi de conditionibus & qua-
litatibus requisitis in promovendo ad beneficia
ecclesiastica.

Questio 221. An Episcopi, Archi-Epis-
copi, Patriarchæ eligi nequeant, sed necessaria
postulari debeant ad aliam Ecclesiam?

R Espondeo affirmativè, et que electio talis
omnino irrita. Laym. in cap. ult. h. t. num. 1.
Pirh. ad tit. de postul. num. 9. Pass. de elect. c. 24.
num. 33. Barbos. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 11. euen com-
muni. juxta c. ult. h. t. sunt enim Episcopi (idem est
de aliis prælatis Episcopo superioribus) jam spiri-
tuall

uali matrimonio copulati Ecclesiae, ad quam pri
mo assumpti sunt. c. inter corporalia. de translation.
e. sicut vir. 7. q. 2. adeoque, sicut conjuges conser
tire nequeunt in aliud matrimonium, ita nec Epis
copus desponsatus jam uni Ecclesia desponsari al
teri, & in aliam consentire, ut sit per electionem,
priusquam auctoritate Papa priori vinculo sit li
beratus. AA. idem. Postulari tamen potest Epis
copus ad aliam Ecclesiam; cum nec postulantes
in postulatum tanquam in sponsum consentiant,
uti faciunt eligentes, nec postulatus in Ecclesiam
posteriorem tanquam sponsus prius consentit, ei
que desponsetur, quam a prioris Ecclesia vinculo
sit liberatus; quod ut fiat, per postulationem peti
tur ab eo superiori, qui a Deo hanc potestatem dis
solvendi hoc spirituale conjugium accepit. Laym.
Pirh. ll. cit. cum Abb. in cit. c. alt. h. m. 5. Quin & Epis
copus consecratus, si postulatus sit ad aliam Eccle
siam cathedraliem, ita exigente utilitate vel neces
itate Ecclesiae, etiam invitatus cogi potest a Papa ad
illam acceptandam juxta c. 35. 7. q. 1. Secus est de E
piscopo non consecrato. Pirh. n. 10. quamvis hodie
dum una cum postulatione alia dispensatio a Sede
Apostolica impetrari soleat, nempe ut priorem E
piscopatum retineat, & sic indissoluto priore vi
culo novam insuper sponsam cum priore, seu plu
res Episcopatus retineat, & in digniore, seu amplio
re residat Laym. loc. cit. Pirh. n. 10.

2. Extenditur autem responsio ad Episcopum
confirmatum, eti non dum consecratus; per con
firmationem enim perficitur matrimonium illud
Episcopi cum Ecclesia, licet non intelligatur veluti
consummatum, nisi per consecrationem. Pass. Pirh.
Laym. ll. cit. cum Abb. loc. cit. Extendenda etiam
conseretur ad Episcopos, & quidem a potiore, utpo
te consecratos, qui Suffraganei seu nullatenes di
cuntur, quippe qui & ipsi non minus copulati sua
sponsa seu Ecclesia, & si ea sub potestate infide
lium constitut.

3. Limitanda est contra Responsio, ut non intelligi
gatur de Episcopo electo nondum confirmato; quia
talis needum simpliciter est sponsus, sed solum per
electionem ab eo acceptatam inchoatur veluti est
matrimonium inter illum & Ecclesiam, c. cum inter
de elect. & gl. in c. unic. h. t. in 6. v. vera electio. Ac pro
inde sine licentia Papa ante confirmationem ad
huc renunciare potest electioni acceptatae. c. si ele
ctio de elect. in 6. Laym. l. o. n. 2. Pass. loc. cit. n. 36. Pirh.
cit. n. 10. Item ut non intelligatur de Episcopo etiam
consecrato, qui jam renunciavit Episcopatu; cum
per renunciationem talem admissem solutum jam
sit vinculum cum priore Ecclesia; adeoque jam eli
gi denuo possit in Episcopum alterius Ecclesiae.
Pirh. Laym. ll. cit. Pass. n. 35. citans Abb. ubi ante. Biax.
de elect. p. 2. c. 34. n. 4.

Questio 222. Quid hoc in re ditendum de
Cardinalibus non Episcopis?

1. Respondeo: Ex hoc praece, quod quis Cardi
nalis sit, non debet, nec potest postulari so
lemniter ad Episcopatum, sed est eligibilis. Laym.
in c. bona. 3. de postul. n. 4. Pirh. ad tit. de postul. n. 11. Pass.
n. 37. citans Biax. de elect. p. 2. c. 3. 5. n. 4. & 5. Juxta c. Ec
clesia vefra. de elect. & ibi Abb. & Joan. And. contra
Barbol. juris Eccl. l. 1. c. 19. n. 9. Azor. p. 2. l. 4. c. 3. q. 15.
Secutos Ant. de Butrio in cit. c. Ecclesia vefra. n. 16. &
Imol. ibid. n. 4. Host. Sylv. &c. cum enim nullib[us] ius
Canonicum prohibeat Cardinalem assumi ad Epi
scopatum, sed solum veter, ne Cardinalis Epis
copatum acceptet, & ne Ecclesiam Romanam, cui ad

strictus est quodad residendum penes illam, deserat
sine licentia Papæ, intervenire quidem necesse est
postulationem implicem (quod voluit Laym. loc.
cit. inquiens; dicendum, quod electio Cardinalis in
Episcopum quodammodo sit postulatio, quia ele
ctionem acceptare nequit sine consensu Papæ) non
verò solemnum; cum Papa concedendo istam licen
tiā, jam non magis dispenseat, quād dum Abbas
monacho dat licentiam, ut consentire possit ele
ctioni suā in Episcopum. Pirh. loc. cit. Laym. l. o. n. 4.

2. Nec obstat cit. c. bona, ubi dicitur: quidam ve
strum s. Praxedis Cardinalem, quidam Imolensem po
taverunt: nam vel intelligendus hic textus de po
tulatione impropriè tali fū simplici, ut Abb. in cit. c.
Pirh. loc. cit. vel dicendum rō potulaverunt, respicere
solum Imolensem, utpote Episcopum, qui proinde
non poterat non postulari solemniter. Pass. cit. n. 37.
Neque etiam obstat, quod Cardinales sint majores
Episcopis, habeantque in Ecclesiis sui tituli juris
dictiōnēm quasi Episcopalem; nam licet majores
sint Episcopis ratione officii, utpote constituentes
unum corpus cum Papa, & coadjutores ejus in ex
ecutione sacerdotalis officiū, & per venerabilem, qui si
lii sint legitimi. Sunt tamen interiores illis ratione
Ordinis. Pirh. citato num. 11. cum Abb. in cit. cap.
Ecclesia. num. 15. quamvis nec hoc verum, quod
eligendus necessariō promoveri debeat ad dignita
tem maiorem, quamvis conveniens sit, ut sic fiat.
Pirh. loc. cit. nec denique obstat, quod obstrictus sit
Ecclesia Romana, aut etiam Ecclesia sui tituli; hoc
enim, ut dictum, solum arguit intervenire debere
in ejus promotione ad Episcopatum postulationem
simplicem; sed neque adhuc per hoc, ut Pass. Eccle
siae alicuius proprius sponsus sit.

3. Occasione cuius & illud hic notandum, quod
licet Cardinalatus & Episcopatus sint incompatibili
les in eadem persona, nisi Papa dispenseat. Pirh. loc.
cit. n. 12. citans Cajetan. 2. 2. q. 18. f. 4. s. juxta c. bona. 3.
h. t. & Abb. ibi n. 6. Idque propter incompossibilem
residentiam in propria Ecclesia cathedrali, & simul
in Urbe Romana, ubi necesse habet residere cardina
lis, ut Papa afflstat, cū. nq. consiliis adjuvet, unde
etiam ex usū & stylo Curia Cardinale, qui in Urbe
refidere debet, Papa non confuevit Episcopatum
conferre in titulum, sed in commendam, ut ex ejus
fructibus decentius sustentetur, ut Fagni in cit. c. bona.
n. 23. nisi forte Episcopatus sit ex illis sex Urbis
vicinis; adeoque jam dum Cardinalis assumitur ad
Episcopatum, hoc ipso vacare deberet, & amicti
Cardinalatus, sicut & alia beneficia incompatibili
a, nū tamen & in praxi contrarium observari so
leat, ut Cardinalatus simul cum Episcopatu reti
neatur, nisi Papa aliter disponat; cum non deceat
aliquem per electionem à maiore dignitate ad mi
norem devolvi. Pirh. cit. n. 12. Laym. ad cit. c. bona. n. 4.

Questio 223. Quid dicendum de aliis prelati
tam regularibus quam secularibus Episcopo
inferioribus, puta, Abbatibus, Archidiaco
nis, Propositis, Prioribus, dum ad alterius Ec
clesiae dignitatem similem vel maiorem sunt
assumendi?

Respondeo: postulari non posse postulatione so
lemnī, sed eligi debere, licet eorum aliqui ad hoc
egeant licentiā superioris (quin & Abbas imme
diata subjectus Papa ad aliam Ecclesiam transire
nequeat sine licentia Papa aut Legati à latere, ut
Pass. n. 39. citans Bald. in c. fin. h. t. n. 2. & alios plures.
Laym. in cit. c. bona. n. 4. juxta c. si Abbatis, de elect. in 6.
adeoque respectu eorum intervenire debeat postu
latione.